

Szegedi Ítéltábla**Az ügy száma:**

Pf.II.20.050/2020/7. szám

A felperes:

felperes neve

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Ütő-Siklódi Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: Dr. Ütő-Siklódi Zoltán)

Az alperes:

K&H Bank Zrt.

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Bugya Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Bugya József)

A per tárgya:

Szerződés érvénytelenségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 7.P.22.023/2017/11. szám

A fellebbezést benyújtó fél/felek:

Felperes 7.P.22.023/2017/12. szám

Í T É L E T

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12 700 (tizenkettőezer-hétszáz) Ft másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak az állami adóhatóság felhívására 48 000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás**A tényállás**

- [1] A peres felek 2008. december 10-én közjegyzői okiratba foglalt "Ingatlanfedezet mellett nyújtott személyi hitelhez" elnevezésű kölcsönszerződést kötöttek. A Kölcsönszerződés I.5. pontja "Egyéb rendelkezések" címszó alatt az alábbiakat tartalmazza: "Az adós tudomásul veszi, hogy a terhére fennálló kölcsön- és járuléktartozás tekintetében a Banknál vezetett számláik és a bank vonatkozó bizonylatai alapján készített, közjegyzői okiratba foglalt, Bank részéről tett nyilatkozatot, vagy közjegyzői tanúsítványt elfogadja a terhére fennálló kölcsön és járuléktartozás közokirati tanúsításaként, továbbá az Adós aláveti magát annak, hogy a terhére fennálló kölcsön és egyéb

járukléktartozás mértékét, esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezésének esetére is, a Bank felkérésére a fenti módon közjegyző tanúsítsa."

A felperes keresete és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében a kölcsönszerződést tartalmazó közjegyzői okirat I.5. pontja tisztességtelenségére tekintettel a szerződés részleges érvénytelensége megállapítását kérte. Előadása szerint a hivatkozott kikötés a 18/1999. Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontjaiba ütközik, így a 93/13. EKG. irányelv és az 1959. évi IV. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 209/A. §-a alapján tisztességtelen. Hangsúlyozta, a kikötés egyoldalúan a fogyasztó hátrányára változtatja meg a bizonyítási terhet, a tartozás közjegyzői okiratba foglalt tanúsítása által lemondott arról, hogy a felek közötti vita esetén kétségbe vonja annak tartalmát. Emellett a ténytanúsítvány egyoldalúan feljogosítja a bankot a végrehajtás szempontjából lényeges kérdések megállapítására, továbbá arra, hogy a saját teljesítése milyen összegű és ezáltal szerződésszerűnek tekinthető-e. A tisztességtelen rendelkezés a szerződésből kiesik, az a felekre nézve kötelezettséget nem jelent.
- [3] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta, hogy a bank jogosult a saját teljesítése szerződésszerűségének megítélésre, míg a közvetlen végrehajthatóság érdekében jogszabályi kötelezettsége volt a közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal való ellátása, a felmondásról közjegyző előtt kellett nyilatkoznia. A közjegyzői tanúsítvány a felmondás megtörténtének tényét igazolja, erre pedig a közvetlen végrehajthatóság elrendelhetősége érdekében van szükség. Vitatta, hogy a kikötés a bizonyítási teher megfordulását eredményezi, miután e rendelkezés figyelmen kívül hagyása esetén is jogosult az alperes a megfelelő jogszabályi feltételek fennállása esetén a kölcsönszerződés felmondására és arra, hogy azt közjegyzői okiratba foglalják, ami alapján a közvetlen végrehajtás elrendelhető. Hivatkozott a Kúria 1/2018. gazdasági elvi határozatában foglaltakra is.

Az elsőfokú bíróság ítélete és annak indokai

- [4] A törvényszék ítéletében a keresetet elutasította. Határozata indokolásában kifejtette, a pénzügyi intézménynek jogszabályból eredő kötelezettsége, hogy a kölcsönszerződésből eredő követelését nyilvántartsa, azokról a hatóságokat és a hitelfelvevőket is tájékoztassa. A felperes által sérelmezett kikötés azt jelenti, hogy a kölcsön és járulékal mindenkor összegének megállapítása a bank üzleti könyvei alapján történik, ami nem tekinthető a fogyasztó részéről egyoldalú joglemondásnak. E szerződéses rendelkezés nem tartozáselismerés, nem hárítja át a bizonyítási kötelezettséget a fogyasztóra a bizonyítást igénylő döntő tények tekintetében, azaz nem jár a bizonyítási teher megfordulásával. Ha az alperes a szerződésből eredő igényeit perben kívánja érvényesíteni, úgy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján őt terheli annak bizonyítása, hogy a szerződés milyen tartalommal jött létre a felek között, illetve mennyi a felperes fennálló tartozása. E perben vita esetén be kell mutatnia a nyilvántartás elszámolási elveit, módszereit, adatait, számításait pedig le kell vezetnie. Mindezzel szemben a fogyasztó ellen bizonyítással élhet. Ebből adódóan a támadott rendelkezés a felperes jogi helyzetét nem érinti, nem teszi hátrányosabbá az igényérvényesítési lehetőségét.
- [5] Nem ítélte a kifogásolt szerződéses rendelkezést tisztességtelennek a Korm.r. 1. § (1) bekezdés b) pontja szerint sem, mert az nem tartalmaz az alperest megillető egyoldalú jogosítványt arra, hogy kizárólagosan megítélhesse a teljesítés szerződésszerű voltát, emiatt nem érinti az alperessel szerződő fél kötelmi jogát arra vonatkozóan, hogy az alperesi szolgáltatás megfelelőségét megítélje és minősítse. Mindezek miatt a felperes által sérelmezett szerződéses rendelkezés nem ellentétes a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontjában foglaltakkal.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

- [6] A felperes fellebbezése elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kölcsönszerződés tényállásban idézett rendelkezése tisztességtelensége megállapítására irányult a Korm.r. 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontjai alapján, míg másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Harmadlagos kérelme a per tárgyalása felfüggesztésére irányult az Európai Unió Bírósága előtt C-34/18. szám alatt folyamatban levő előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig.
- [7] Elsődleges fellebbezése indokaként előadta, a sérelmezett kikötés következménye, hogy az alperesi hitelező dönt az adós szerződésszerű teljesítéséről, egyben a kikötés a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára megváltoztatja. A közjegyzői tanúsítvány a bank közlése alapján tartalmazza a tartozás mértékét, ami alkalmas a bizonyítási teher adósra terhelésére, miután a fogyasztónak kell bizonyítania a hitelező által önkényesen meghatározott követelés jogszerűtlenségét. E feltétel hiányában, illetve annak érvénytelensége esetén a banknak kellene bizonyítania a követelés jogszerű, illetve szerződésszerű voltát, a fenti rendelkezés pedig ezzel ellentétes.
- [8] A Ptk. 209/A. § (2) bekezdésében foglaltakra utalással hangsúlyozta, a Korm. r. 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontjában foglaltak az ún. fekete listához tartozó feltételek, amelyet a 93/13. EGK. tanácsi irányelv is tisztességtelennek minősít. A kikötés lehetőséget biztosít az alperesnek arra, hogy a pusztán bemondás alapján közjegyzői ténytanúsítványt állíttasson ki a számítása szerint fennálló tartozás összegéről és kérje annak végrehajtási záradékkal való ellátását. Emiatt az adós csak a Pp. 369. § a) és b) pontja szerinti végrehajtás megszüntetése, vagy korlátozása iránti perben vitathatja a végrehajtási záradékban megjelölt tartozása fennállását, vagy összegét. Ha a végrehajtás elrendelésére a szerződés felmondása alapján kerül sor, akkor a végrehajtást kérőnek kell bizonyítania a követelése fennállását, a szerződésszegés tényét és a felmondás jogszerűségét, ellenben, ha a záradékolt okirat az adós elismerésén alapul, úgy az a bizonyítási terhet megfordítja és az adósnek kell bizonyítania, hogy az elismert tartozása nem áll fenn. A felmondás közokiratba foglalása csak a felmondás tényét tanúsítja hitelesen, azt azonban nem, hogy annak indoka, vagyis az adós szerződésszegése, valamint az abban megjelölt tartozás összege valós. Hivatkozott a BDT2018. 3813. eseti döntésben foglaltakra, részletezte annak tartalmát.
- [9] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Fenntartotta, hogy a felperes által sérelmezett szerződéses kikötés nem jogosítja fel kizárólagosan a bankot bármely szerződéses rendelkezés értelmezésére vagy annak kizárólagos megállapítására, hogy a saját teljesítése szerződésszerű-e és nem változtatja meg a bizonyítási terhet a az adós hátrányára. Hivatkozott a Kúria 1/2018. számú gazdasági elvi határozatára, idézte annak rendelkezéseit.

Az ítélet tábla döntésének indokai

- [10] A fellebbezés alaptalan.
- [11] Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetéseivel, érdemi döntésével az ítélet tábla egyetért, ezért ítéletét - az alább kifejtett részben eltérő indokokkal - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az ítélet táblának eljárása során azt kellett vizsgálnia, hogy a kölcsönszerződés I.5. pontja a Korm.r. 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontjaiba ütközik-e, megállapítható-e annak tisztességtelensége.
- [12] A 93/13. EGK. irányelvnek a perbeli szerződés I.5. pontjába foglalt feltétellel tartalmát tekintve megegyező szerződési kikötés tisztességtelenségével kapcsolatos értelmezés tárgyában az EUB előtt C-34/18. számon indult előzetes döntéshozatali eljárás, amelynek befejezéséig az ítélet tábla a másodfokú eljárás lefolytatását felfüggesztette.
- [13] Az elsőfokú ítélet meghozatalát követően hozott határozatában az EUB - értelmezve a 93/13. EGK. irányelv Melléklete 1. pontjának m) és q) alpontját - a nemzeti bíróság hatáskörébe utalta annak eldöntését, hogy a támadott szerződési kikötés tartalmával megegyező szerződési feltétel az irányelv e pontjaiban megjelölt szerződési kikötések körébe tartozik-e.

- [14] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a szerződés vitatott rendelkezése nem biztosít az alperes részére jogosultságot arra, hogy kizárólagosan és egyoldalúan értelmezze a szerződéses rendelkezéseket. Az egyoldalú értelmezés azt jelentené, hogy kizárólag a bank határozhatná meg, hogy egy szerződéses feltételt, kikötést hogyan kell érteni és alkalmazni, a bankkal szerződő félnek ebbe nem lehetne beleszólása, az erre vonatkozó jogait kizárnák, a szerződéses kikötés értelmezésének jogától megfosztanák. Perbeli esetben ez a kikötés nem zárta ki a felperes jogát és lehetőségét: az alperes a saját nyilvántartása alapján meghatározta a felperes tartozásának összegét és a felperesnek a jogviszony fennállása alatt, a felmondáskor és azt követően is lehetősége volt arra, hogy nyomon kövesse tartozása alakulását, annak törlesztését. Módja volt az alperesétől eltérő álláspontja közlésére, nem volt elzárva attól sem, hogy végső soron ezt akár perben is megtegye. A felperes rendszeresen tájékoztatást kapott a tartozásról és annak az alperes által nyilvántartott összegéről, ha pedig az abban foglaltakat vitatta, részletes elszámolást kérhetett akár a végrehajtás megindítását követően is. Mindezek alapján nem állapítható meg, hogy a kikötés a Korm.r. 1. § (1) bekezdés a) pontjával ellentétes, ezáltal tisztességtelen.
- [15] Annak vizsgálata során, hogy az érintett szerződéses kikötés a Korm.r. 1. § (1) bekezdés b) pontjába ütközik-e, ügydöntő jelentőségű annak megítélése, hogy a felek között létrejött szerződés I.5. pontjába foglalt kikötése, illetve az annak alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványt elfogadása a - jelen ügyben alkalmazandó - Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (Ptk.) 242. §-a szerinti joghatályos tartozáselismerő nyilatkozatnak minősül-e. Tartozáselismerés esetén ugyanis a bizonyítási teher megfordul és az adósnak kell bizonyítania, hogy az elismert tartozása nem áll fenn (BH1990. 439.).
- [16] A fél nyilatkozatához a tartozáselismerés jogkövetkezményei akkor fűződhetnek, ha a tartozás elismerése magyarázatot nem igénylő módon kifejezetten és félreérthetetlenül történik. Ennek az elvásárnak csak az olyan tartozáselismerő nyilatkozat felel meg, amelyet már fennálló,összagszerűen meghatározott követelés tekintetében tettek meg. A per tárgyát képező szerződéses rendelkezés viszont ilyennek nem tekinthető, e kikötés esetében ezért nem érvényesülnek a tartozáselismerés joghatásai (EBH2000. 309.).
- [17] A kereset tárgyát képező szerződéses kikötés nem volt a felperes részéről joglemondásként értékelhető. Az egyoldalú joglemondás fogalmi körébe ugyanis az a nyilatkozat vonható, amellyel a jogalany az őt kétségkívül megillető jogosultságról kifejezetten lemond. A Ptk. 207. § (4) bekezdése értelmében az igényérvényesítésről, vagy a vitatásról való lemondásnak félreérthetetlennek és határozottnak kell lennie, nincs helye a nyilatkozat kiterjesztő tartamú értelmezésének (BH1993. 673).
- [18] Nem állít fel a keresettel támadott szerződéses kikötés a felek szerződésében olyan vélelmet sem, amely szerint az alperes az igénye alapjául szolgáló valamely egyéb bizonyítást igénylő tényt, egy attól különböző, másik tény bekövetkezésével és igazolásával bizonyíthatná és így képes lenne elhárítani bizonyítási kötelezettségét a bizonyítást igénylő döntő tényre nézve. A szerződés vitatott pontjának ilyen tartalom nem tulajdonítható.
- [19] Mindezekből következően, mivel a kölcsönszerződés I.5. pontja hivatkozott rendelkezése sem tartozáselismerést, sem joglemondást nem tartalmaz, és nem minősíthető a fent kifejtettek szerinti vélelem hatásával bíró kikötésnek sem, a bizonyítási kötelezettség alakulását, a bizonyítási eljárás lefolytatását nem befolyásolja, a bizonyítási terhet nem fordítja meg.
- [20] Ez azt jelenti, ha az alperes a jelen szerződésből eredő követelését a felperessel szemben peres úton kívánja érvényesíteni, a perben az 1952. évi III. tv. (továbbiakban: Pp.) 164. § (1) bekezdése értelmében őt terheli annak bizonyítása, hogy a szerződés milyen tartalommal jött létre, ennek alapján milyen összeget folyósított a felperes részére, a saját nyilvántartásában rögzített felperesi törlesztésekre figyelemmel mekkora a felperesekkel szemben fennálló követelése. Az alperes erre vonatkozó tényállításai - maga a ténytanúsítvány is - nyilvánvalóan a saját nyilvántartásán alapul, vita esetén azonban a perben az alperesnek be kell mutatnia a nyilvántartás elszámolási elveit,

módszereit, adatait, számításait pedig le kell vezetnie. Ha a felperes mindezeket követően is azt állítja, hogy az alperes elszámolása nem felel meg a szerződésben foglaltaknak, illetőleg a közölt számítás hibás, vagy arra hivatkozik, hogy részéről nagyobb összegű teljesítés történt, ellenbizonyítással élhet.

[21] A per tárgyává tett kikötés - az alábbiakra tekintettel - nem befolyásolja a kölcsönszerződésből eredő követelés kapcsán a végrehajtási záradék kiállításának feltételeit, tehát nem érinti a szerződő felek igényérvényesítési, illetőleg védekezési lehetőségeit és nem hat ki a végrehajtási záradék alapján indult végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perekben a bizonyítási kötelezettség alakulására sem.

[22] A Vht. a felek közötti szerződéskötés idején hatályos 21. § (1) bekezdése, illetve a jelenleg hatályos 23/C. § (1) bekezdése alapján végrehajtási záradékkal látható el a közjegyzői okirat, ha az tartalmazza a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló, vagy egyoldalú kötelezettségvállalást, a jogosult és a kötelezett nevét, a kötelezettségvállalás tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, valamint a teljesítés módját és határidejét. Ha a kötelezettség feltételnek, vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz a Vht. korábbi 21. § (2) bekezdése, illetve a jelenlegi 23/C. § (2) bekezdése szerint az is szükséges, hogy a feltétel, vagy időpont bekövetkezését közokirat tanúsítsa. Amennyiben pedig a végrehajtást kérő az adott szerződésszegés miatt közokiratba foglalt jognyilatkozattal a szerződést felmondta, úgy minden további feltétel nélkül helye van a végrehajtási záradék kibocsátásának. Ettől nyilvánvalóan eltérő kérdés, hogy a szerződésszegés valóban bekövetkezett-e, a felmondás jogszerű-e, ez ugyanis a végrehajtási záradék kiállítása során érdemben nem vizsgálható (BH1997. 348., BH2002. 492.).

[23] Az ily módon kiállított közjegyzői okirat (Kjtv. 111. §) nem ügyleti, hanem jogi jelentőségű tényeket rögzítő ténytanúsító okirat, amelynek kiállítását a végrehajtást kérő akkor is kérheti a közjegyzőtől, ha az adóssal kötött szerződésben előzetesen erről külön nem rendelkeztek, illetve az adós előzetesen nem nyilatkozott külön arról, hogy a végrehajtást kérő nyilvántartásában rögzített adatok a ténytanúsítvány kiállításának alapjául szolgálnak. Ebből következően ilyen szerződéses kikötés hiányában is ugyanilyen módon és tartalommal kérhetné a végrehajtást kérő a közjegyzői ténytanúsítvány kiállítását és a végrehajtási záradék kibocsátását. E szabályokból következik, hogy végrehajtási záradék kiállítása esetén az adós tartozását a Pp. 369. §-a szerinti végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perben vitathatja, ezért a kölcsönszerződés e vonatkozásban sem biztosít több jogosultságot az alperes részére, illetve nem ró több terhet a felperesre, mint ami őt jogszabály alapján megilletné, illetve terhelné. A fentiekből következően a bizonyítási teher a Pp. 369. §-a szerinti végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perben is a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint alakul, a bizonyítási teher alakulása körében tehát a kölcsönszerződés vitatott pontjában foglaltak a felperes jogi helyzetét nem érintik, azt nem teszik hátrányossá. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a Korm.r. 1. § (1) bekezdés j) pontjának helyes alkalmazásával jutott arra a következtetésre, hogy a kölcsönszerződés I.5. pontja nem tisztességtelen, a bizonyítási terhet a felperes terhére hátrányosan nem változtatja meg.

[24] Egyetért az ítéletábra az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a vitatott szerződéses rendelkezés nem jogosítja fel kizárólagosan az alperest a teljesítés szerződésszerűségének megállapítására. Az a kikötés tekinthető tisztességtelennek, amely a fogyasztóval szerződő felet - perbeli esetben az alperest - jogosítja fel arra, maga állapítsa meg a saját teljesítése megfelelőségét. E kikötés azonban nem a szerződés rendelkezéseinek értelmezésére és nem az adós teljesítése szerződésszerűségének a megállapítására vonatkozik, mert a kikötés csak arról szól, hogy a bank a közvetlen bírósági végrehajtás megindítása céljából ténytanúsítvány kiállítását kérheti a közjegyzőtől az általa nyilvántartott adatok alapján. Önmagában a tartozás összecszerűségének kimutatása és igazolása semmilyen szerződéses rendelkezés bank általi egyoldalú interpretációját nem teszi lehetővé, továbbá sem kizárólagosan, sem egyéb módon nem jogosítja fel a bankot arra, hogy az ügyfél, vagy a saját szerződésszerű teljesítését megállapítsa. Ebből következően a sérelmezett kikötés a

jogszabályi előírásokhoz képest nem tartalmaz hátrányos eltérést, nem eredményez és nem biztosít többletjogosultságot a bank számára és nem teszi az ügyfél kötelezettségét terheesebbé. Emellett nem csorbítja az ügyfél szerződésből eredő jogait és igényérvényesítési lehetőségét sem, nem érinti (nem vonja el) a felperes kötelmi jogát arra, hogy maga állapítsa meg az alperes szolgáltatásának megfelelőségét, megítélje és minősítse azt (BH2018. 146., Ptk. 283. §). Erre figyelemmel a vitatott rendelkezés Korm.r. 1. § (1) bekezdés b) pontjába ütközése sem állapítható meg.

- [25] Ettől eltérő álláspont esetén sem tekinthető az érintett szerződési feltétel tisztességtelennek. Az alperes ugyanis eleget tett a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségének, nevezetesen folyósította a kölcsönt, ezt követően pedig saját érdekében állt, hogy figyelemmel kísérje a visszafizetési kötelezettség teljesítését. Ha a pénzügyintézet nem találja szerződésszerűnek az adós teljesítését, nem zárható el attól, hogy felszólítsa a teljesítésre és a felszólítás eredménytelensége esetén felmondja a szerződést (jogviszonyt). Életszerű és nem jogsértő, ha a pénzügyintézet jogszabályi rendelkezése alapján a tartozás nyilvántartására köteles, úgy a tartozás összegének követelésekor a saját kimutatásait vegye alapul. A fogyasztó ugyanakkor nincs elzárva attól, hogy vitassa az alperes nyilvántartásaiban kimutatott tartozása összegét, illetve elszámolása helyességét. Egyrészt a Hpt. 206. § (1) bekezdése előírta a pénzügyintézetnek, hogy folyamatos szerződések esetén legalább évente egy alkalommal, valamint a szerződés lejártakor egyértelmű, közérthető és teljeskörű írásbeli kimutatást küldjön az ügyfeleinek, amely kimutatással szemben a fogyasztó a Hpt. 206. § (2) bekezdése értelmében kifogással élhet. Másrészt nincs akadálya annak, hogy a felek a szerződésből eredő jogvitájukban - ideértve a pénzügyintézet elszámolásának a helyességét és a szerződés esetleges felmondásának jogszerűségét is - a bíróság döntését kérjék. Mindere figyelemmel a vitatott szerződéses kikötés tisztességtelensége a Korm.r. 1. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem volt megállapítható.
- [26] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költsége megfizetésére, amelynek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján állapította meg.
- [27] A felperes az eljárás során illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült, ezért fellebbezése sikertelenségére figyelemmel a feljegyzett eljárási illetéket viselni köteles [Pp. 78. § (1) bekezdés, 1990. évi XCIII. tv. 39. § (3) bekezdés c) pont, 59. § (1) bekezdés, 74. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdés].
- [28] Az ítéltábla a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III.31.) Korm. r. 29. § (1) és (2) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2020. május 8.

Dr. Béri András sk. . Lengyel Nóra sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró